

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, ve věci žaloby na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2014, č. j. MSP – 74/2014 – OK – STIZ/3, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 68/2014,

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 68/2014 **se p ř i k a z u j e** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou ze dne 28. 4. 2014 podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného - přípisu vedoucího zvláštních kontrol Ministerstva spravedlnosti ze dne 22. 4. 2014, č. j. MSP - 74/2014 – OK - STIZ/3, jímž bylo žalobci sděleno, jakým způsobem byly vyřízeny jeho námitky (přípis žalobce ze dne 26. 2. 2014) proti vyřízení jeho stížnosti ze dne 23. 1. 2014, kterou podal k Městskému soudu v Praze dle zákona č. 6/2002 Sb., a která se týkala rozhodování senátu 8 A Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 8 A 88/2013.

[2] Městský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci Krajskému soudu v Praze v souladu s ustanovením § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud v Praze svůj návrh odůvodnil skutečností, že vyřízením stížnosti žalobce na úrovni Městského soudu v Praze byla pověřena JUDr. Hana Veberová a poté, kdy o námitkách proti vyřízení stížnosti JUDr. Hanou Veberovou rozhodoval žalovaný a žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalovaného žalobu, byla žaloba podle rozvrhu práce přidělena 11. specializovanému senátu Městského soudu v Praze, jehož předsedkyní je JUDr. Hana Veberová.

[3] Žalobce ve vyjádření k návrhu na přikázání věci jinému krajskému soudu vyslovil nesouhlas s přikázáním věci Krajskému soudu v Praze s odůvodněním, že ve věci může rozhodovat jiný specializovaný senát Městského soudu v Praze. Žalovaný se k návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci nijak nevyjádřil.

[4] Nejvyšší správní soud shledal návrh Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu důvodným.

[5] Ustanovení § 9 odst. 2 s. ř. s. upravuje možnost Nejvyššího správního soudu přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

[6] V posuzované věci žaloba směřuje proti rozhodnutí (přípisu) žalovaného, jímž bylo reagováno na námítky (nesouhlas) žalobce s vyřízením stížnosti, jímž byla v zastoupení místopředsedy Městského soudu v Praze JUDr. Jana Ryby pověřena JUDr. Hana Veberová. K pověření vyřízení stížnosti zástupkyní místopředsedy soudu došlo z důvodu podjatosti JUDr. Jana Ryby a vyloučení jeho osoby z rozhodování o stížnosti z důvodu vedení sporu se žalobcem před civilním soudem..

[7] Vzhledem k tomu, že žaloba směřuje proti rozhodnutí (přípisu) žalovaného ve věci, v níž v 1. stupni vyřizování stížnosti rozhodovala předsedkyně senátu, jemuž byla žaloba dle rozvrhu práce přidělena, mohla by tato skutečnost vyvolat objektivní pochybnosti o nepodjatosti předsedkyně senátu při rozhodování o žalobě vzhledem k tomu, že se sama podílela na vyřizování stížnosti žalobce. V tomto ohledu je vhodné poukázat i na obecnou právní zásadu „*nemo iudex in causa sua*“, dle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt. Nejvyšší správní soud je proto z uvedených důvodů i z důvodu hospodárnosti řízení toho názoru, že takové situaci je nutné předejít, a proto považuje za vhodné přikázat rozhodování ve věci jinému věcně příslušnému soudu.

[8] Při úvaze o přikázání věci soud nepřistoupil na názor žalobce přikázat věc jinému senátu Městského soudu v Praze, a to proto, že není rovněž vhodné, aby věc byla rozhodována soudem, vůči jehož soudcům žalobce vystupuje ve více případech. Stížnost byla podána proti rozhodování specializovaného senátu 8 A, místopředseda Městského soudu v Praze pro úsek správního soudnictví je vyloučen z projednávání věcí žalobce z důvodu sporu vedeného se žalobcem před civilním soudem a JUDr. Hana Veberová vyřizovala stížnost žalobce na postup soudu. Městský soud v Praze je tak zasažen výhradami žalobce ve více případech a z tohoto důvodu se jeví jako vhodnější přikázat věc jinému soudu věcně příslušnému s nejbližší místní příslušností dle sídla žalovaného. Takovým soudem je Krajský soud v Praze.

[9] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 2 s. ř. s. přikázal věc Krajskému soudu v Praze.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu